

АТОМНИК УКРАЇНИ

№40 (722) 2 жовтня 2014 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ЗАСІДАННЯ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ АТОМПРОФСПІЛКИ

Обговорили поточний стан справ та план заходів на майбутнє

26–27 вересня в м. Києві відбулося засідання Центральної ради Організації молоді Атомпрофспілки. Як відомо, це засідання мало проходити в рамках XI форуму ОМ Атомпрофспілки, який, у свою чергу, планувалося провести наприкінці вересня. Однак, з огляду на політичну й економічну ситуацію в Україні, проведення Форуму було перенесено. Натомість, 26 вересня відбулася тригодинна зустріч Голови Атомпрофспілки Валерія Матова з молодими представниками профорганізації атомної галузі, під час якої було обговорено питання поточного

стану справ підприємств атомної енергетики і промисловості, зокрема ВП АЕС, Чорнобильської атомної електростанції, чорнобильської зони відчуження, СхідГЗК.

За словами заступника Голови Атомпрофспілки Павла Пруднікова, зустріч пройшла у невимушеній обстановці. На думку самих учасників, була до того ж надзвичайно результативною та інформативною. Голова Атомпрофспілки Валерій Матов відповів на запитання молодих працівників.

(Закінчення на 2-й стор.)

ПРОФЕСІЙНА РОБОТА СПІЛЧАН

Инструментальный цех — как родной дом

Когда видишь рабочих на производстве, то сразу кажется, что они во многом похожи между собой: одинаковая спецодежда, натруженные мозолистые руки, серьезный взгляд уставших глаз... Но стоит познакомиться с человеком поближе — узнаешь, насколько богат его внутренний мир, насколько интересное восприятие жизни у твоего собеседника. Именно такое приятное впечатление сложилось от общения с Александром Трофимовичем Жуваком, токарем 7-го разряда инструментального участка РМЗ.

Александр родился в городе Дзержинске Донецкой области. В детстве маленькому Саше хотелось быть гончаром. Такое желание возникло после просмотра телепередачи о гончарном деле. Но мечта создавать что-то своими руками со временем трансформировалась в выбор профессии токаря. И за 41 год своей профессиональной деятельности наш собеседник ни разу не пожалел об этом. «В армии пришлось служить на БАМе, в железнодорожных войсках, — вспоминает Александр Трофимович. — На тот момент я уже окончил учили-

ще, получил специальность токаря и во время службы тоже выполнял токарные работы, тогда строился мост через реку Юю... Мне очень понравился Север. Там жили необыкновенные люди. Крепкие, надежные, в общем, нормальные. «Вшивые» и гадкие там просто не выживали».

Вернувшись из армии, Александр Жувак вскоре решил отправиться в Норильск — потянуло в Заполярье. Устроился токарем на обогатительную фабрику. Встретил свою будущую жену (она приехала на работу из Желтых Вод), родились сын и дочь. Со време-

нем супруги приняли решение вернуться в Украину, где доволось овощей и фруктов для подрастающей ребятни, а также более мягкий климат. Так Александр Трофимович с 1984 года обосновался в Желтых Водах. Применение своим профессиональным знаниям и опыту нашел на инструментальном участке завода «Электрон». Трудился с удо-

вольствием, постепенно повышал разряд... Но некогда мощный завод ввиду известных причин развалился. И 2 января 1995 года наш собеседник переступил порог инструментального цеха РМЗ, который за эти долгие годы стал для него родным. Рядом с ним на заводе работала и жена, сейчас она на заслуженном отдыхе.

(Окончание на 2-й стр.)

МІЖНАРОДНИЙ ЕНЕРГЕТИЧНИЙ ФОРУМ

«Енергоатом» — організатор Дня атомної енергетики

24 вересня 2014 року в Києві відбувся День атомної енергетики в рамках XII Міжнародного форуму «Паливно-енергетичний комплекс України: сьогодні та майбутнє», основним організатором якого виступило ДП НАЕК «Енергоатом».

У заході взяли участь президент ДП НАЕК «Енергоатом» Юрій Недашковський, перший заступник голови Державної інспекції ядерного регулювання України — головний державний інспектор з ядерної та радіаційної безпеки України Михайло Гашев та інші.

Юрій Недашковський наголосив, що атомна енергетика сьогодні є найважливішою складовою енергетичного комплексу України. «Для того щоб зберегти потужності атомної енергетики на сьогоднішньому рівні, в найближчі шість років Компанії потрібно продовжити терміни експлуатації ще дев'яти енергоблоків. Ще одне завдання — це збільшення видачі потужності, насамперед із західних регіонів, де у нас «замкнені» потужності від 900 до 1100 МВт. Це завдання буде виконуватися протягом 2014 і 2015 років шляхом спорудження високовольтної лінії електропередач 750 кВ від Рівненської АЕС до Києва», — зазначив глава Компанії.

генеральний інспектор з безпеки ДП НАЕК «Енергоатом» Данко Білей, генеральний директор ДП «Східний гірничо-збагачувальний комбінат» Олександр Сорочкін, генеральний директор ВП «Атомпроєктінжиніринг» ДП НАЕК «Енергоатом» Олександр Рибчук, начальник ВП «Науково-технічний центр» ДП НАЕК «Енергоатом» Олег Годун та заступник директора з продовження експлуатації ДП НАЕК «Енергоатом» Сергій Тараканов.

У круглому столі Асоціації «УЯФ» на тему: «Ядерно-промисловий комплекс — запорука енергетичної безпеки» виступили генеральний директор Асоціації «УЯФ» Микола Кухарчук, директор з інституційних питань Європейського атомного форуму Річард Івенс та директор з інституційного розвитку Асоціації «УЯФ» Олексій Ананенко.

Юрій Недашковський розповів, що «Енергоатом» вивчає можливість експорту електроенергії до Польщі й Угорщини з 2-го енергоблока Хмельницької АЕС і має намір у грудні надати розрахункову документацію на розгляд уряду. За його словами, можливий обсяг експорту електроенергії може становити майже 7 млрд. кВт/год. на рік.

Президент «Енергоатома» підкреслив, що можливість експортувати електроенергію дозволить Компанії залучити значні кошти для модернізації та продовження терміну експлуатації енергоблоків.

Під час заходу пройшли дві панельні дискусії, круглий стіл від Асоціації «Український ядерний форум», а також наукове шоу електричних експериментів «Тесла-шоу».

У панельній дискусії «Стратегія та пріоритети розвитку атомної галузі в Україні» з доповідями виступили

У панельній дискусії «Інвестиції та інновації. Міжнародний досвід для України» з доповідями виступили президент компанії Westinghouse у країнах Європи, Близького Сходу та Африки Ів Браше, віце-президент з ділового розвитку Інституту ядерних досліджень Ржеж (Чехія) Іржи Ждзярек та радник директора регіонального центру ВАО АЕС Костянтин Озеров.

Довідка. Організатори форуму: Міністерство енергетики та вугільної промисловості України та Міжнародний виставковий центр. Форум проходив під патронатом Кабінету Міністрів України та Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки.

«АТОМНИКУ УКРАЇНИ» ВІДПОВІДАЮТЬ

Редакції газети «Атомник України» Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини розглянуто звернення Волошина Б.Г. у частині законності обробки персональних даних під час укладання договору на постачання електричної енергії, опубліковане в газеті «Атомник України» (№23 за 5.06.2014 року. — Ред.), що надійшло за належністю від Державної служби України з питань захисту персональних даних, направлено туди Прокуратурою м. Києва. У зв'язку з цим повідомляємо таке.

Правові відносини, пов'язані із захистом і обробкою персональних даних, регулюються Законом України «Про захист персональних даних» (далі — Закон), який спрямований на захист основоположних прав і свобод людини і громадянина, зокрема права на невтручання в особисте життя, у зв'язку з обробкою персональних даних.

Зокрема, статтею 6 Закону встановлено, що обробка персональних даних здійснюється для конкретних і законних цілей, визначених за згодою суб'єкта персональних даних, або у випадках, передбачених законами України, у порядку, встановленому законодавством. Не допускається обробка даних про фізичну особу, які є конфіденційною інформацією, без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в

інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини. Окрім того, статтею 11 Закону визначено підстави обробки персональних даних, серед яких зокрема є:

укладення та виконання правочину, стороною якого є суб'єкт персональних даних або який укладено на користь суб'єкта персональних даних чи для здійснення заходів, що передують укладенню правочину на вимогу суб'єкта персональних даних;

необхідність виконання обов'язку володільця персональних даних, який передбачений законом.

Відносини, пов'язані із постачанням споживачам електричної енергії, регулюються Законом України «Про електроенергетику». Статтею 26 зазначеного Закону встановлено, що споживання енергії можливе лише на підставі договору з енергопостачальником. Правила користування електричною і тепловою енергією для населення затверджуються Кабінетом Міністрів України. І такі правила разом з типовим договором про користування електричною енергією затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 26 липня 1999 року №1357.

Відповідно до затвердженої форми Типового договору в договорі має бути зазначено такі дані споживача:

прізвище, ім'я та по батькові; паспортні дані, ідентифікаційний код; адреса, телефон.

При цьому, згідно з положеннями Правил користування електричною енергією, договори на постачання електричної енергії укладаються з наймачем (власником) квартири або іншого об'єкта споживача. Відповідно до пункту 2 Правил об'єкт споживача — житловий будинок, гараж, майстерня або інша електрифікована споруда, що належить споживачу на правах власності або користування. У зв'язку з цим споживач під час укладання договору на постачання електроенергії має підтвердити право власності чи користування.

Враховуючи викладене, для ідентифікації споживача та укладання договору про користування електричною енергією необхідно подати такі документи:

— паспорт;
— довідку податкового органу про включення власника до державного реєстру фізичних осіб (присвоєння ідентифікаційного коду ДРФО);
— документ, що підтверджує право власності чи користування на об'єкт.

При цьому нормативно-правовими актами, що регулюють процедуру надання послуг з енергопостачання, не передбачено права чи обов'язку виконавця послуг, у випадку зазначеному у зверненні ПАТ «Київенерго», вимагати та зберігати копії зазначених документів. Пред'являти перелічені документи споживач зобов'язаний під час укладання договору з метою його ідентифікації та внесення на підставі цих документів відповідної інформації до договору. Обов'язок споживача надавати копії зазначених документів відсутній.

Зазначена позиція підтверджена листом ПАТ «Київенерго» від 11 серпня 2014 року №42АУ/91113/4765, надісланого на адресу Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Зокрема, в ньому зазначається, що «надання копій документів є правом фізичної особи, а не її обов'язком, а відповідно копії документів дозволяють прискорити процес укладання договору про користування електричною енергією та мати можливість виправлення технічних помилок, в разі допущення їх в тексті договору». При цьому у листі наголошується, що відмова споживача надати копії документів не може бути підставою для відмови в укладанні договору про користування електричною енергією, за умови якщо ним було пред'явлено оригінали необхідних документів.

З повагою
Представник Уповноваженого — керівник Департаменту з питань захисту персональних даних М.В. Бем

ЩИРІ ВІТАННЯ

Технічному інспектору
праці ЦК Атомпрофспілки
України
Миколі Володимировичу
ГЛАДЧУ
27 вересня виповнилося
55 років

Сердечні вітання імениннику і щирі побажання міцного здоров'я на многії літа, тепла й затишку у душі і в родинному колі. Життєвої наснаги, невтомності в реалізації всіх задумів.

З повагою
колеги і друзі

З ПЛЕЯДИ ПАТРІОТІВ ЕНЕРГЕТИКИ

Людська й енергетична доміанта його життя

Дорогі колеги,
учасники Ради старіших
енергетиків України,
уся ветеранська громадо!

Енергетику цілком справедливо називають кров'ю економіки, але основою її успішної діяльності і розвитку, без сумніву, є люди. Особливо ті, хто присвятив галузі більшу частину свого життя, хто вклав у неї свої здібності, глибокі знання, заповзятість і далекоглядність. Без яскравої постаті Євгена Івановича Чулкового важко уявити сучасну електроенергетичну сферу держави. Людини, чия самовідданість і працелюбство, високий професіоналізм і подвижницька праця для людей і серед людей можуть слугувати зразком вірності справі та відповідальності за неї.

15 жовтня 2014 року міне 100 років від дня народження Чулкового Є.І. — одного із творців-патріархів потужної вітчизняної енергосистеми, включаючи й АЕС України. Своє робітниче життя він розпочав учнем електрика у 1930 році. Велика Вітчизняна покликана його з тодішньої трудової посади начальника цеху теплової електростанції на бойове місце командира танка Південно-Західного фронту. Після тяжких поранень і тривалого лікування у госпіталі він як головний інженер відновлював Дніпродзержинську ГРЕС, обіймав відповідальні посади у «Крименерго», згодом очолював Придніпровську ГРЕС, головне управління енергетики Укргидроенерго. Був одним із організаторів у 1963 році Міненерго України, невдовзі — першим заступником міністра. У 1968 році йому довірили спорудження й експлуатацію найпотужнішої в Україні Київської ТЕЦ-5, де вперше у світовій практиці були застосовані унікальні методи будівництва.

З 1993 року і до останніх днів свого життя, 2012 рік, Євген Іванович присвятив благородній справі задля людей на посаді голови Ради старіших енергетиків України, активно й сумлінно опікуючись вирішенням соціальних питань ветеранів війни і праці, їх залученням до розв'язання актуальних проблем безпечної і надійної роботи галузі та виховання молодих кадрів, прищеплення їм почуття гордості за свою професію, любові до рідної Батьківщини. Під його егідою багато зроблено для того, щоб міцніли взаємовідносини між Радою і Центральним комітетом Атомпрофспілки України, зв'язки між ветеранською громадськістю і профорганізаціями всіх рівнів.

Де і ким би він не працював, скрізь виявляв себе енергійною, з відкритим і палким серцем, порядною людиною.

Як ветеран війни і праці, заслужений і почесний енергетик України Чулков Є.І. удостоєний 14 орденів і 26 медалей.

Ми пам'ятаємо Євгена Івановича, який залишив свої добрі справи, щедрість душі і найкращі спомини про себе.

Голова Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України Валерій МАТОВ

НОВИНИ ЕНЕРГОАТОМА

Согласно заявлению генерального инспектора — директора по безопасности НАЭК «Энергоатом» Билей Данко Васильевича начало строительных работ на третьем энергоблоке ХАЭС запланировано на 2019 год.

Так, на Международном форуме «Топливо-энергетический комплекс Украины: настоящее и будущее» господин Билей заявил, что на сегодня готовность энергоблока №3 Хмельницкой АЭС составляет 75%, энергоблока №4 — 28% по сравнению с проектным этапом, запущенным еще в 1985 году.

По словам главы «Энергоатома» Юрия Недашковского, Компания сегодня изучает все возможные варианты выбора реакторной установки и планирует закончить оформление проектной документации к началу 2015 года.

Одним из самых важных пунктов подготовки к строительству новых ядерных мощностей в «Энергоатоме» называют обеспечение безопасности работы новых блоков в соответствии со всеми постфукусимскими повышенными требованиями.

Всего к 2030 году в Украине планируют ввести 7 ГВт ядерных мощностей, согласно базовому сценарию развития атомной сферы.

На 2016 год Компания запланировала сделать окончательный выбор типа ядерной установки для новых энергоблоков.

С 2017 года будут утверждены проектные работы для блоков, вводимых после 2030 года. А само строительство новых блоков запланировано на 2023—2030 годы.

ЗАСІДАННЯ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ АТОМПРОФСІЛКИ

Обговорили поточний стан справ та план заходів на майбутнє

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Наступного дня, 27 вересня, відбулося безпосереднє засідання Центральної ради ОМ Атомпрофспілки. Основне питання порядку денного — підготовка до проведення XI Форуму Організації молоді Атомпрофспілки, обговорення програми заходу.

На засіданні йшлося про засади співпраці ОМ Атомпрофспілки з Представництвом Фонду ім. Фрідріха Еберта в Україні. ОМ Атомпрофспілки прозвувала про проведення першого фотоконкурсу серед членів ОМ. Було обговорено ефективність роботи комісії ЦР ОМА, виконання прийнятих ними рішень.

Як повідомив заступник Голови Атомпрофспілки Павло Прудніков, напередодні заходу Центральним комітетом Атомпрофспілки було проведено переговори з керівництвом Одеського національного політехнічного університету з метою проведення запланованого Атомпрофспілкою молодіжного форуму на базі цього головного на сьогодні для атомників вузу з підготовки кадрів для атомної енергетики і промисловості.

«Уже попередньо узгоджено дати проведення молодіжного Форуму — можливо, він відбудеться 29–31 жовтня поточного року».

Павло Прудніков також повідомив, що у програмі Форуму передбачено проведення круглого столу за участю керівництва ДП НАЕК «Енергоатом» спільно з керівництвом Атомпрофспілки, студентів Одеського університету, представників Центральної ради ОМ Атомпрофспілки, головною тематикою якого буде обговорення перспектив розвитку атомно-промислового комплексу.

Ще один круглий стіл планується провести за участю одеських студентів та представників молодіжних організацій атомної галузі, молодих фахівців українських атомних підприємств з питань адаптації молоді на першому робочому місці, з інших питань і проблем, які чекають на випускників під час їх приходу на виробництво.

Павло Прудніков розповів, що передбачається проведення і різноманітних спортивних змагань між збірними командами молодіжних організацій Атомпрофспілки та студентів Одеського університету. Планується проведення конкурсу КВН за участю команд атомних електростанцій, підприємств промисловості та

збірної команди Одеського національного політехнічного університету.

«Оскільки університет — це конгломерат різних інститутів, серед яких є і наш профільний базовий інститут, — зауважив П. Прудніков, — до речі, кафедра «атомних електростанцій» цього року відзначає своє 50-річчя, і, власне, з будівництва і організації кафедри атомних електростанцій і розпочалася історія вітчизняної атомної енергетики в нашій країні, на сьогодні проведено переговори керівництва Атомпрофспілки з ректором Одеського національного політехнічного університету доктором технічних наук, професором Геннадієм Олександровичем Оборським. А також з директором профільного Інституту енергетики та комп'ютерно-інтегрованих систем управління — науковим консультантом, доктором тех-

нічних наук, професором Антоном Станіславовичем Мазуренком.

Уже створено оргкомітет, який займатиметься цими питаннями. До того ж до процесу підготовки й організації заходу має намір активно підключитися ДП НАЕК «Енергоатом». Сподіваюся, спільними зусиллями ми зможемо добре організувати і провести змастковий та цікавий для практичної в атомній галузі молоді та майбутніх атомників захід».

На засіданні Центральної ради Організації молоді Атомпрофспілки було обговорено інші питання, зокрема, заплановані на 2015 рік заходи ОМ Атомпрофспілки. Прийнято рішення взяти за основу базовий план і з урахуванням фінансових, політичних, економічних можливостей здійснити все намічене.

Лілія СОКОЛОВА

ПРОФЕСІЙНА РОБОТА СПІЛЧАН

Инструментальный цех — как родной дом

(Окончание.
Начало на 1-й стр.)

Александр Трофимович говорит: даже если погода пасмурная, или проснулся без настроения, то на рабочем месте обо всем этом забываешь — настолько увлекает производственный процесс. Трудится он на токарном винторезном станке. «Работа токаря совсем несложная: взял заготовку, обрезал все лишнее — получилась деталь, — шутит наш герой и вполне серьезно добавляет: — Могу сделать на этом станке прак-

тически все, вплоть до топора и шара в шаре».

На вопрос о его хобби А. Жувак отвечает, что увлеченный много: рыбалка, дача, длительное время занимался йогой, вместе с Николаем Александровичем Клюкой развивал эту культуру в Желтых Водах. С удовольствием читает: сказки, фантастику, режиссуру — романы, приключения и детективы. Три с половиной года назад Александр Трофимович стал дедушкой — у него родился внук Кристиан.

На своем рабочем месте А. Жувак чувствует себя, как рыба в воде: пожалуй, для профессионала такого уровня нет преград и непреодолимых трудностей. Но еще очень важно, что рядом трудятся надежные, добросовестные люди.

«Коллектив у нас просто отличный! — говорит Александр Трофимович. — Представители молодого поколения и люди постарше прекрасно ладят между собой. Работаем, как один организм. Оперативно и качественно выполняем срочную работу».

Информация по теме

Инструментальный участок занимается изготовлением оснастки, приспособлений для внутренних нужд РМЗ, а также выполняет большой объем работы для подразделений комбината (гидрометаллургический завод и его сернокислотный цех, Ингульская, Смоленская и Новокопальская шахты и др.) и сторонних организаций.

Коллектив участка с 1986 года возглавляет Владислав Всеволодович Харчук, его общий стаж работы на РМЗ — 40 лет. Принимал его на комбинат инженером-технологом еще Алексей Трофимович Казаков.

— В нашем коллективе работают высококлассные специалисты своего дела: токари, фрезеровщики, шлифовщики, заточники, которые имеют 6-й и 7-й разряды, — рассказывает о своем родном участке Владислав Всеволодович. — А один слесарь-инструментальщик Юрий Иванович Ткач имеет даже 8-й разряд! Рядом с такими ассами растет и наша молодежь, перенимает опыт. Заказы бывают срочные. Например, ремонт шахтного самосвала. В таком случае приходится организовывать

Слева направо: Виктор ШАЕНКО, Евгений ЧЕРНОМОР, Артем МАТВИЕНКО, Сергей САРАНА (нижний ряд), Артем ЧЕРНОМОР, Алексей БАБОШКО, Владислав ХАРЧУК, Владимир ЧЕРНОМОР, Александр ГОМАН, Эдуард-Валерий ОЛЕНДЕР, Валентин ЕРАХТИН, Виталий ШАЕНКО, Александр ЖУВАК, Сергей МАСЛЕННИКОВ, Сергей ДОНЧЕНКО (верхний ряд) — работники инструментального участка

работу в выходные дни. Ведь такая серьезная техника не должна простаивать из-за поломки одного узла, поэтому прикладываем максимум усилий, чтобы произвести ремонт в кратчайшие сроки. Можно долго рассказывать о выполняемых нашими работниками заказах, ведь их количество доходит до 1000 в год.

Делаем резцы, фрезы (режущие инструменты),

оснастку для изготовления бурового инструмента и многое другое. Чертежи для нашего участка разрабатывает конструкторский отдел, технологию — технологический. В каждое изделие вкладывается труд нескольких работников. И от того, как каждый справится с задачей, зависит общий результат. Главная сложность — нестабильное поступление материалов. Если их не хватает, то ра-

ботники проявляют творчество и смекалку: придумывают, чем можно заменить отсутствующий материал. Нередко идеи наших опытных рабочих со временем переносятся в конструкторские и технологические разработки, то есть дополняют и совершенствуют их. Ведь все мы работаем на общее дело.

Подготовила
Елена КУБАРЕВА,
фото автора

1 ЖОВТНЯ — ДЕНЬ ВЕТЕРАНІВ ТА ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ

ПОДЕЛИСЬ СВОЕЙ ДОБРОТОЙ

(Окончание. Начало в №39)

— **Какие за эти годы произошли, на ваш взгляд, события в организации, что запомнилось?**

— Для нас очень тяжелым событием было закрытие ЧАЭС. Мы ожидали, что будет нелегко после этого, но оказалось, что еще хуже, чем мы предвидели. А по всем городским событиям скажу, что наша организация — крупная, объединяющая достойных, уважаемых в Славутиче людей. Ни одно базовое мероприятие не проходит мимо нас, мы активно стараемся участвовать везде: в праздновании Дня города, например, это первая суббота июня; проведении молодежного осеннего фестиваля. А потом — к 26 апреля, очередной годовщине Чернобыльской трагедии, мы готовим городское мероприятие, начиная с вечеров-встреч с участниками ЛПА на ЧАЭС с городским головой Удовиченко Владимиром Петровичем, руководителем станции Грамоткиным Игорем Ивановичем, лидерами Атомпрофсоюза Украины. Посещаем на дому тех чернобыльцев, кто не может прийти на вечер. Вот это очень такое тяжелое и объемное мероприятие апреля.

В этом году обстановка вот эта сложная в стране, военная ситуация, я вам скажу, просто угнетают. В больнице мы еженедельно посещаем до 20 наших пожилых людей, у многих из них — прединфарктное, прединсультное состояние. У нас в организации в возрасте более 70 лет 300 человек. С днем рождения мы поздравляем всех через 5 лет, начиная с 50-ти, а после 80 лет — каждый год.

— **Профсоюзное бюро сколько объединяет людей?**

— Профбюро у нас насчитывает 15 человек, каждый из них за что-то конкретно отвечает. Сюда входят все председатели комиссий: Никоненко Вера Васильевна (соцстрах), Черепанова Надежда Валентиновна (культмассовая), ей постоянно помогает в этой работе Мешкова Наталья Рудольфовна. Вот Созинова Галина Талимоновна и Кошелева Людмила Акимовна занимаются поздравлениями юбиляров, а у нас их в год свыше 200 человек получается. Они вдвоем ведут эту ор-

ромнейшую работу. Стецюк Евгений Аркадьевич возглавляет ритуальную комиссию. Щербина Владимир Григорьевич представляет наше профбюро в составе профкома ЧАЭС, мы делегировали его туда выражать наши интересы. Купный Валентин Ипполитович обеспечивает нам связь с разными организациями города. Забирченко Александр Петрович — член общественного совета города. Малышева Лидия Петровна — так сказать, секретарь нашей организации. Гречишкина Альбина Александровна — мой заместитель. Вы знаете, я бы ей оставила свое председательство в организации в любой момент, она очень человечная, ответственная и настолько честная, что сегодня это исключительный человек даже в своем кругу. Она каждый день тут, всегда находит себе работу, отвечает в целом за отчетность, финансовый «директор», как я ее называю. Знаете, у нас подобрались, подчеркну, работающий коллектив. Вот Малахова Любовь Ивановна ведет кассу взаимопомощи. Скажем, надо человеку срочно лекарство купить, а у кого, сегодня можно занять деньги? Вот для таких целей, или быстро надо ехать на обследование в больницу, в Киев или Чернигов, 100–200 гривен на дорогу, туда и обратно у нас всегда есть. Касса уже существует 15 лет, действует как взаимопомощь.

Вот такие у меня помощники, если бы они мне не помогли, я бы тут не работала вообще, понимаете. Одному человеку невозможно поднять этот груз всех проблем. Они, я вижу, стараются, чтобы мне меньше работы осталось, как бы меня меньше нагружали, вы представляете? Вот надо там что-то организовать — Лидия Владимировна, не вникайте, сами сделаем. А это для меня как бальзам на душу.

— **Берегут вас.**

— Да, и я стараюсь в работе.

Ремарка корреспондента «АУ»:

Когда Лидия Владимировна «вышла на минутку» из помещения, я попросил ее соратницу Любовь Вельке, которая на то время присутствовала, сказать пару слов о Климовой, как о человеке, профилидере.

— *Знаете, меня больше всего поражает, что люди постоянно приходят сюда, в этот кабинет, со своими бедами, взглядами, новостями, — не задумываясь ответила Любовь Владимировна. — Конечно, у нее огромное терпение, внимание и соучастие при таком общении. Она всех выслушает, с любым человеком поговорит, спросит о здоровье, самочувствии. Все эти качества пребывают в ней*

Мы в первую Книгу памяти включили также сведения о том, сколько в ЛПА было задействовано воинских частей и количество человек, по линии Минэнерго — такого же рода информация, а уже чаэсовцев назовем пофамильно, скажем цех, должность и время работы на ЧАЭС. Эта Книга памяти будет о живых сегодня и умерших участниках ЛПА.

воедино. Даже не представляю, кто бы ее заменил, понимаете. Лидия Владимировна уже много лет на этом посту. И люди искренне уважают ее, согласны ей помогать, причем на общественных началах мы все это делаем, лишь бы она не покидала своей работы, скажу, необъятного труда. Удивляешься ее организованности, огромному заряду позитивной энергии, организаторским способностям, трудолюбию, восхищаешься просто прекрасной женщиной с активной жизненной, профсоюзной позицией. Она — яркая личность города чернобыльских атомщиков Славутича.

— **Лидия Владимировна, вы упоминали о Книге памяти. Что она будет собой представлять?**

— Значит, Книга памяти — у нас их будет две. Во-первых, об участниках ЛПА на ЧАЭС 1986–1987 годов, ра-ботниках цехов Чернобыльской АЭС. Такой информации практически еще на сегодня нет. Мы когда в прошлом году приехали в Национальный чернобыльский музей, что в Киеве, на Подоле, я увидела, что там нет упоминаний о профессиональных работниках ЧАЭС, представителях того 6–7-тысячного коллектива, которые непосредственно выполняли ликвидационные работы в первые минуты аварии. Есть сведения, упоминания о военных, милиционерах, шахтерах... С ЧАЭС единицы людей там значатся. И мы начали у себя заниматься сбором такой информации, по специальным анкетам музея. Сейчас мы с его работниками тесно сотрудничаем, чтобы там были представлены наши люди. Как-то получилась так, что я только в прошлом году соизволила туда съездить на 26 апреля. Музей в целом хороший, он создан в 1991 году пожарными.

Вторая Книга памяти — своеобразный мартиролог об ушедших из жизни участниках ЛПА. Здесь мы планируем поместить фотографии этих ликвидаторов, так как очень много людей оказалось с одинаковыми фамилиями. Правда, обзавестись фотографиями очень трудно, люди разъехались по всему бывшему Союзу. Еще одна проблема возникла. Когда мы начали этим делом заниматься, оказалось, что в Славутиче остались проживать участники ЛПА 1986–1987 годов, но не работники ЧАЭС — строители, монтажники, из состава «Управления строительства №605»... И пришлось нам, это уже городской голова попросил, «сделайте вы Книгу памяти обо всех жителях города Славутича — участниках ЛПА», этой кропотливой работой тоже заниматься, уже несколько лет, в частности, Совету ветеранов в количестве 29 человек. Это люди, которые работали с основания строительства ЧАЭС руководителями разного уровня. Мы знаем, что эту работу никто не сделает, поэтому взялись за ее воплощение. Эти мемориальные издания в электронном виде оставим и Кобчику Владимиру Петровичу, председателю общества ветеранов и инвалидов-ликвидаторов, что находится в Киеве, который планирует выпустить Всеукраинскую Книгу памяти обо всех участниках ЛПА на ЧАЭС.

Видите, в городе нету такого памятника хорошему ликвидаторам. Мы уже с Удовиченко договорились, что к 30-летию Чернобыльской трагедии немножко переделаем имеющийся мемориальный комплекс. Сошлись на том, а ветераны по этому поводу раз десять уже собирались, по интернету просмотрели все памятники чернобыльцам, которые сооружены даже в районах страны, мы даже не ожидали, что их такое множество. И пришли к выводу, что мы сделаем просто гранитные плиты с названием цеха и количественного состава его работников-участников ЛПА, и так по каждому подразделению — отдельно плита будет. И вокруг мемориального камня, что мы поставили к 25-летию Чернобыльской аварии, установим эти плиты. Если мы не найдем благодетелей на это дело, будем сами сбрасываться.

— **Какие проблемы сегодня вас, профорганизация очень беспокоят?**

— Самый большой вопрос — это лечение. Сейчас массово у людей пошли сердечно-сосудистые операции и надо 50–60 тысяч гривен, чтобы их сделать. По суставам, бедровые, коленные, — более 30 тысяч гривен. Вот такое лечение неподъемное. Мы не имеем средств, чтобы оказать в таких особых случаях материальную помощь. Правда, если человек в течение года 5–6

Ветераны-аматоры сцены и умелые рукодельницы и их сотоварищи — благодарные ценители самодельного творчества

раз был в больнице, мы ему стараемся чем-то помочь, и то, что на 1000–1500 гривен там прокапаться, это нам возможно. Знаете, если бы нам каким-то путем решить вопрос медицины... Бизнеса в городе стало много, аптек на каждом шагу, а цены на лекарственные препараты очень высокие. К примеру, у меня муж диабетик, если я недавно покупала ему лекарство за 90 гривен, то сейчас — 180 гривен, мигом все подорожало не на проценты, а в разы. Сегодня один наш человек находится на лечении в Киеве, ему одна ампула, а для всего курса лечения надо не менее 6, обходится в 15 тысяч гривен.

У нас очень многие наши онкологические больные хвалят Черниговский онкодиспансер. Почему черниговский, потому что сел на электричку и через полчаса на месте, а в Киев далеко, да и за день там «пройти» поликлинику невозможно, а потом — где переночевать? Хотя многие едут и в Киев.

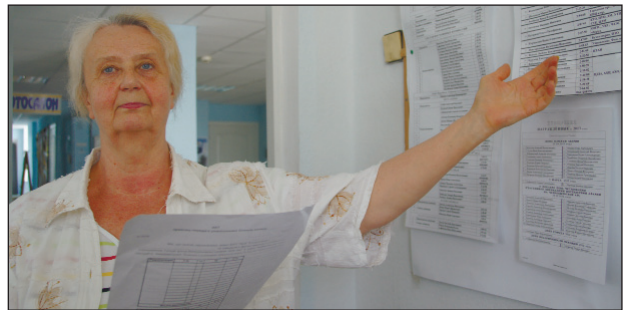
Нам не понятно, честно говоря, вот мы сталкиваемся с харьковчанами-ликвидаторами, с теми ж черниговскими участниками ЛПА, и везде чернобыльцы, как бы, какую-то помощь в медучреждениях получают бесплатно. У нас же нет этой помощи: ложится человек в больницу и за все лечение платит. Почему так? Денег, которые, якобы, выделяются у нас на приобретение лекарств, вне стационара, на город приходится 30 тысяч гривен в месяц, получают их где-то 100 человек. Они там в очередях стоят, чтобы записаться на бесплатное лекарство. Но это единицы, которым повезет. Два года назад 800 тысяч гривен выделяло государство городу на такие цели, в этом году 500 тысяч. Как и кому их делить, это с учетом детей! И надо же государству людям как-то помогать, когда один курс лечения обходится в 90–100 тысяч гривен? Медицинская реформа идет административная, но не лечебная. У нас как-то получилось так, что наша медсанчасть, по сравнению с такими СМСЧ в городах-спутниках работающих АЭС, которым там все-

Кадровый атомщик Владимир Григорьевич ЩЕРБИНА — представитель профсоюзной организации неработающих пенсионеров ЧАЭС г. Славутич в профкомстанции

...И напоследок хотелось бы сказать, что важность работы с ветеранским сообществом, поддержка связи между поколениями, особенно в сегодняшнее сложное время новых испытаний, драматических событий в стране, в этой Славутичской профорганизации ценна тем, что ее участники, прежде всего, они сами, заботятся о помощи друг другу пережить эти трудные дни бытия. Лучшие годы их жизни были отданы предпринятию, самоотверженному созидательному труду... Они все помнят, но помнят ли о них?!.. Ветераны ЧАЭС все равно остаются «в строю», их активность, всех и каждого, суммарная ответственность и сплоченность делают организацию более сильной, нравственно и единой. Крепкого здоровья, добрых дел вам и долголетия. Такие люди «не ждут неожиданных подарков от жизни, а по выражению Льва Толстого, сами делают жизнь».

Николай ПЕТРИЧЕНКО (ВАРЧЕНКО)

Вкладывать в дело свою душу и сердце — моральный закон заместителя председателя профорганизации Альбины Александровны ГРЕЧИШКИНОЙ

Встречи ветеранов, людей, готовых в беде подставить товарищу свое плечо

ПОЕТИЧНИМ РЯДКОМ

ГРОМКЕ ЭХО ВОЙНЫ
 В нетленной памяти народа
 навсегда
 Остались грозные, далекие
 года,
 Когда сложили, борясь
 с фашизмом,
 Славяне-братья миллионы
 жизней.
 Четыре года дружно
 пополам
 Хлеб и табак в окопах
 мы делили,
 Какая же беда нас развела?
 Зачем стволы орудий
 расчехлили?
 Зачем по городам бьет
 неустанно
 Свинцовый град?
 Зачем он жизнь невинных
 забирает,
 За что стоит под пулями
 солдат?
 За что льются горькие
 слезы

Из детских испуганных глаз?
 За что в неокрепшие души
 Вселяется ужас и страх?
 Как много жен и матерей
 Мужей лишились, сыновей
 И черные платки надели.
 Какие ж это страшные потери!
 Как много их — погибших
 на войне,
 В плену, пропавших без
 вести немало,
 И беженцы бегут по всей
 стране,
 А им война на пятки
 наступает.
 О, сколько людям горя и беды
 Принесло жестокое племя
 сатаны,
 Когда же утихнет на востоке
 страны
 Это страшное громкое эхо
 войны?!

Анатолий ЕЩЕНКО,
 ветеран труда
 ГП «ВостГЭК»

БЛАГОДІЙНИЙ КОНЦЕРТ

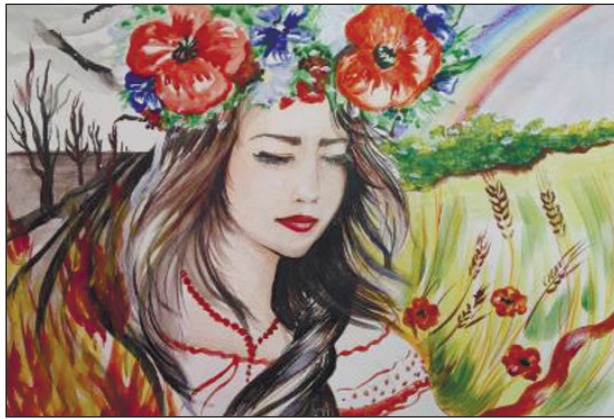
Собрано 6080 гривень в помощь участникам АТО

В Большом зале Центра народного творчества, культуры и досуга ВостГЭКа выступила группа «Наока» с благотворительным концертом в поддержку военнослужащих. Это мероприятие, инициированное основательницей группы Екатериной Полохиной, совместило в себе две задачи: впервые представит свое творчество землякам-желтоводцам и, самое главное, все средства от продажи билетов (стоимость одного билета — 15 грн.) направит в помощь нашим воинам-защитникам.

Из детективной музыкальной школы Екатерина Полохина и все участники группы «Наока» на деле доказали свой патриотизм и неравнодушие к тем событиям, которые происходят в нашей стране. В результате продажи билетов удалось собрать 6080 гривен! «Посоветовавшись с Екатериной, мы решили, что за собранные от проведения концерта средства будут приобретены 2 бронжилета для желтоводцев, которые отправляются в зону проведения АТО, — сообщил Сергей Ищенко, координатор городского штаба помощи военнослужащим. — Большое спасибо музыкантам и зрителям, пришедшим на концерт!»

Елена КУБАРЕВА

КОНКУРС ПАТРИОТИЧНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ

«НІ — ВІЙНІ!»

У Южноукраїнську підбито підсумки першого етапу дитячо-юнацького конкурсу «Ні — війні!» серед дітей і молоді міст-супутників АЕС України у творчому жанрі «малюнок». За задумом організаторів художнього змагання — ДП НАЕК «Енергоатом» і профкому Компанії — участь у ньому сприятиме не лише виявленню юних талантів та залученню учнівської молоді до вивчення тематики мирного використання ядерної енергії, а й формуванню розуміння єдності та цілісності країни, вихованню у дітей України почуття патріотизму та любові до Батьківщини.

Конкурс «Ні — війні!» проходить у два етапи. У першому (відбірковому) визначаються автори кращих робіт у містах-супутниках АЕС. В Южноукраїнську спеціальне журі у складі професійних художників, представників відділу роботи з громадськістю та ЗМІ ВП ЮУАЕС, інформаційно-культурного центру атомної станції, організації молоді Южноукраїнської об'єднаної організації профспілки із 32 малюнків, наданих для участі в конкурсі у двох вікових групах (10–13 років і 14–17 років), відібрало 6 кращих: «Нам нужен мир» (Валентина Белінська, 14 років); «Нет войне» (Наталія Папушева, 11 років); «Думай о будущем, помни прошлое» (Елизавета Пахович, 15 років); «Ні — війні» (Ольга Франц, 12 років); «Давай дружити» (Ілля Ярошенко, 12 років); «Молитва» (Євгенія Скопич, 15 років).

Автори цих робіт стануть учасниками другого конкур-

сного етапу, під час якого й буде визначено призерів та переможців. З малюнків, що увійшли до заключного етапу конкурсу в усіх містах-супутниках АЕС, сформовано художню виставку. Її першими відвідувачами стали учасники XII Міжнародного форуму «Паливно-енергетичний комплекс України: сьогоднішня та майбутня», який відбувся 23–25 вересня у Києві.

Це вже не перший конкурс патріотичної спрямованості, який проводить атомна енергокомпанія. У квітні-травні юні таланти з міст-супутників АЕС представляли свої творчі роботи на тему «Україна єдина». Нині вони експонуються на визволених територіях східної України. Дорослі переконались, що саме такі заходи сприяють розвитку та зміцненню доброзичливих дружніх зв'язків між дітьми різних регіонів і, отже, встановленню миру та взаєморозуміння на українській землі.

Роботи юних южноукраїнських художників, що не потрапили до фіналу конкурсу «Ні — війні!», на пропозицію членів журі передано до добродійного фонду «Мирне небо». Його волонтери відвезуть дитячі малюнки українським воїнам, які перебувають зараз на передовій боротьби за свободу та цілісність нашої країни.

СПАРТАКИАДА ДП «СхідГЭК» ЗА ПІДТРИМКИ СОЦІАЛЬНИХ ПАРТНЕРІВ

Победитель — команда ГМЗ

Стало уже традицией в День физической культуры и спорта на спортивных площадках физкультурно-оздоровительного комплекса комбината проводить финальный тур спартакиады ГП «ВостГЭК» среди пяти основных подразделений: Ингульская, Смолинская, Новокопанинская шахты, РМЗ и ГМЗ. Соревнования проходят в три тура, два из которых были организованы на спортивных площадках Кировограда и Смолино.

Начало празднику положили торжественный парад физкультурников. Вместе с коллективами физкультуры подразделений комбината в нем приняли участие воспитанники детской спортивной школы отдела образования,

учащиеся общеобразовательной школы Желтых Вод, студенты ИП «Стратегия», Желтоводского промышленного комбината. Впервые за годы проведения мероприятия в параде участвовала команда спортсменов паралимпийцев.

Как отметил Николай Меркушев, специалист по спортивной работе ЦК Атомпрофсоюза, военные действия на Донбассе внесли свои коррективы и в спортивный праздник — в колонне физкультурников не было некоторых ребят-спортсменов, они теперь в блиндажах, окопах, на блокпостах защищают независимость Украины. Один из них — Михаил Вовченко. Еще вчера он мирно работал на ГМЗ, а сегодня — старший лейтенант украинской армии, командир взвода 72-й бригады, которая стоит под Мариуполем. ГП «ВостГЭК» и его профсоюзный комитет всецело поддерживают наших ребят, снабжают их экипировкой. Это патриоты нашего города и страны. Спортивная общественность пожелала воинам здоровья, удачи.

Право поднять флаг в честь открытия заключительного тура спартакиады было предоставлено капитанам команд Ингульской, Новокопанинской шахты, ГМЗ и РМЗ. Традиционно в знак гостеприимства девушки вручили капитанам команд администрации и профсоюзного комитета предприятия участников спартакиады поздравил Владимир Горячий, советник генерального директора ГП «ВостГЭК». Он отметил, что число участников соревнования растет из года в год, и призвал желтоводцев к активным занятиям физкультурой и спортом.

Лучшие коллективы физкультуры подразделений предприятия, физкультурные активисты были отмечены грамотами и денежными премиями, а трудовому коллек-

например, не могут представить полноценную жизнь без спорта. Рад, что на комбинате есть база для тренировок, но главное — желание заниматься».

Электрослесарь участка сетей и подстанций Дмитрий Казанак работает на Новокопанинской шахте третий год. Он сразу активно включился в спортивную жизнь подразделения. В футбол играет уже 15 лет. Вместе с коллегой Александром Зелюком выступает за сборную районную команду. «Как только устроился на шахту, сразу обратился с просьбой зачислить меня в футбольную команду, — рассказывает Дмитрий. — К сожалению, из-за графика тренировок получается не так часто, как хотелось бы».

Электромеханик участка №21 Игорь Дьячков, председатель профсоюзного комитета участка, рассказывает, что работники Смолинской шахты занимаются футболом, тяжелой атлетикой, волейболом, теннисом, дартсом. Физкультурное движение держится на энтузиазме, который базируется на любви к спорту. На участке проходят

свои мини-спартакиады. В Смолино есть хорошее футбольное поле, волейбольная площадка, профком комбината пополнил спортивный инвентарь смолинчан тремя новыми футбольными мячами, а на развитие детской спортивной школы в Смолино передал баскетбольные мячи.

Участники спартакиады соревновались в таких видах спорта, как волейбол, шахматы, дартс, футбол, тяжелая атлетика (гирия), перетягивание каната, мини-футбол, настольный теннис, стрельба из пневматической винтовки. В упорной борьбе общекомандное первое место завоевали спортсмены ГМЗ, вторыми стали смолинчане, на третьем месте — команда РМЗ, на четвертой позиции турнирной таблицы — спортсмены Ингульской шахты, новокопаниновцы — пятые.

В этот же день в один тур прошла спартакиада вспомогательных подразделений ГП «ВостГЭК», в которой приняли участие 10 команд.

Подготовила
Татьяна КОРСУНОВСКАЯ,
 фото автора

АТОМНИК
України

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
 Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
 оф. 814, м. Київ, 01033
 Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО

Телефон/факс: (044) 496-52-98
 E-mail: atomnik@union.kiev.ua
 atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
 Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор

Редакція листується з читачами лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
 КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
 у ПП «Трейд Інформ»: м. Київ,
 вул. Новозабарська, 2/6.

Тираж 5000
 Ціна договірна